

MÄYRÄKOIRA TULI TALOON – MITÄ SITTEEN?

Miksi meille tuli mäyräkoira? On varmasti monta syytä päätyä koirarodun valinnassa juuri mäyräkoiraan. Jos on saanut tilaisuuden tutustua eri rotuihin, niin täydellä syyllä voi kysyä perusteluja, miksi itse kukin on päätenyt lopulta mäykyn omistajaksi. Eräs tuttavamme, jolla on aikoinaan ollut saksanseisoja, sanoi ettei voisi kuvitellakaan itselleen mäyräkoiraa, ”kun eivät ne mitään usko”. Rotujen erot ja vertailu kertovat mielenkiintoisella tavalla myös koirien omistajista ja heidän odotuksistaan.

Lakeuden alueen kasvava kauriskanta ja mahdollisuus metsästää pikkusorkkaa ajavalla koiralla kypsytti ajatuksen hankkia oma mäyräkoira. Jahtikokemuksia oli kertynyt pystykorvan ja ajokoiran kanssa touhuilusta, mutta mäyräkoira oli uusi tuttavuus. Varhainen muisto mäyräkoirasta liittyy kansakoulun vahtimestarin lyhytkarvaiseen mäykkyyn, joka oli oppituntien aikana vapaana koulun käytävillä vaanimassa keittolasta ruoka-astioita hakevia koululaisia. Tämä oli todella hyvä ajavalinjainen koira, joka sai vauhtia jokaiseen käytävällä liikkuvaan!

Ensimmäinen oma mäykky Rowanberrie´s Feenix eli Nora tuli taloon keväällä 2003. Nora osoittautui hyväksi luolakoiraksi, mutta ajossa ääntä ei tullut lainkaan, joten selvää oli, että ajohommat eivät ole hänen omintaan ainakaan passissa odottavan mielestä. Noran edesottamuksista mm. supijahdissa on aiemmin kerrottu tämän lehden palstoilla. Supien kanssa Nora viihtyykin hyvin ja tekee mielellään läheistä tuttavuutta vieraalta maalta tulleiden turrikoiden kanssa. Nora sai LUT-kokeissa käyttövalion arvon keväällä 2005, jonka jälkeen aloitettiin MEJÄ-harjoittelut ja Pyhännän koemaastoissa käynnit vaihtelevalla menestyksellä. Hyvin pian alkoivat mäyräkoirien monipuoliset ominaisuudet avautua uusille harrastajille.

Päätös toisesta mäyräkoirasta kypsyi kuitenkin hiljalleen ja keväällä 2006 taloon tuli Semilain Omar eli Miro. Ajoharjoittelut aloitettiin syksyllä ja heti alkuun näytti siltä, että Mirolla on ajoveret kohdillaan. Jänis sai vuoden loppuun mennessä kyytiä useamman kerran ja jokunen hyvä kaurisajokin nähtiin. Passimiehen touhuilujen takia kaatoja ei ensimmäisenä syksynä saatu, mutta isommin se ei haitannut, kun ajo raikui kuuluvan äänen kanssa.

Keväällä 2007 Nora kävi sulhasensa luona Jyväskylässä ja loppukesä meni pikku penikoiden kanssa hääritessä. Pesueesta jäi taloon kolmas mäyräkoira Joenpenkan Aito-Artturi eli Pyry. Pentutouhujen keskellä käytiin kesällä 2007 Miron kanssa kokeilemassa MEJÄ-koetta pari kertaa ja ensikertalainen saikin AVO 1:n kesäkuussa. Toisella kertaa teeriparvi sekoitti nuoren koiran perusteellisesti ja homma tyssäsi siihen. Alku oli kuitenkin hyvä tuossa taitoa ja pitkäjänteisyyttä vaativassa lajissa. Kävimme myös LUT-harjoituksissa Haukkukeitaalla sekä Piippolassa ja Muurasjärvellä. Tässä törmätäänkin nyt koiran koulutuksen eri alueisiin ja niiden etenemisjärjestykseen eli miten keskittyä tiettyyn osa-alueeseen kerrallaan. No, meillä ei ole eri alueita lainkaan eroteltu, eikä järjestystä rakennettu, vaan kaikkea on tehty sikin sokin sekaisin. Jokainen tietenkin miettii omalla kohdallaan ja koiransa kannalta parasta toimintatapaa.

Syksyllä 2007 oli joka tapauksessa tarkoitus keskittyä pelkästään Miron ajoharjoitteluun ja sen vuoksi hirvenpyyntikin sai jäädä väliin. Pitkin syksyä metsissä kuljettiin ja alkusyksynä moni ajo oli hirvelle, joten niitä kaatoja olisi tullut, jos mahdollisuudet olisi käytetty. Jänistä ja kaurista haettiin ja pikku hiljaa työskentely alkoi sujua sen verran

hyvin, että kaatojakin oli lupa odotella. Jostain syystä ne saivat odottaa itseään, eikä suurilla riistamäärillä päästy kehuskelemaan ennen kuin marraskuun puolivälissä, kun ensimmäinen jäniskaato saatiin. Vuoden vaihteessa ehdittiin käymään mäyräkoirien ajokokeessakin, mutta kun ajettavaa ei löydetty, niin tuloksena oli vain kokemusta ja raitista ilmaa.

Aina välillä käytiin Miron kanssa Haukkukeitaalla keinoluolaharjoituksissa ja ajatuksena oli, että yritetään LUT-koettakin, jos vaan paukut riittävät. Tämä nyt kuulostaa ehkä siltä, että puurot ja vellit ovat menneet täysin sekaisin, kun ajoharjoittelu ja putkilla käynnit kuitenkin menivät limittäin. Tätä emme tietenkään suosittele kenellekään, mutta näin me toimimme. Tammikuussa 2008 kauden lopulla saatiin hyvän ajotyöskentelyn päätteeksi Miron ensimmäinen kauris kaadetuksi. Reilu viikko myöhemmin poika suoritti LUT-kokeessa kaksi B-tulosta saman viikonlopun aikana.

Harjoittelut ja treenaukset eri lajeissa ovat menneet sekaisin, mutta lopputulos on mielestämme ollut ihan hyvä. Eri osa-alueilla on saatu käytännön tuloksia ja koesuorituksia eli mäykky on osoittanut monipuolisuuttaan erinomaisella tavalla. Kevään ja kesän lähestyessä kalenteri alkaakin täyttyä verijälkiharjoitteluista, MEJÄ-kokeista ja näyttelyistä. Pitkään aikaan ei ole enää tarvinnut ihmetellä mäykyn tuloa taloon!

Hannu Pietiläinen
Liminka

Noran poika Pyry (Joenpenkan Aito-Artturi) tekee ensimmäistä kertaa tuttavuutta supin kanssa. Pyryä eivät kotiin tuodut supit ainakaan vielä kovin paljon kiinnostaneet. Supijahdissa työn teki tällä kertaa Similän Tuomaksen lk. mäyräkoira Nella (Hakiavan Annukka).

Nora (FIN KVA-L Rowanberrie's Feenix) ensimmäisissä LUT-kokeissaan Kuusamossa 20.-22.5.2005. Nora toi reissulta kotiin C-tuloksen ja kaksi B-tulosta